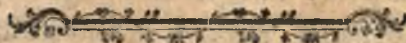
b.r.

(Kęszycki Xawery, W^da^ Gniewnieński)

Wiersz żałobny na śmierć ś. p. ....

WIERSZ ŻAŁOBNY
Na Smierć
ś. p.
JASNIE WIELMOŻNEGO
XAWEREGO
NAŁĘCZ
KĘSZYCKIEGO
WOIEWODY GNIEZNINSKIEGO,
STAROSTY MOSINSKIEGO,
KAWALERA ORDEROW POLSKICH.

Kto dla Przyiaźni, i przysług Kraiowych
Stargał swe zdrowie, i życie położył;
Wart by mu wieniec z gałązek Laurowych
Naród choć na Grobie złożył.

Już

Już ten nie żyie! komu ſię należy
Ta dań wdzięczności. Już w ciemnym pomroczu
Szanownych iego zwłoków bryła leży.
XAWERY, zniknął nam z oczu!

Luba Przyiaźni! tyś pewnie nie znała
Słodſzych owocow przymierza twoiego,
Nad te, które ci pokoſztować dała
Wierność i Stałość Jego.

On dla wzmocnienia pieſzczonych twych związkow,
Rad ſię poświecał, rad w nich życie pędził;
A w celu ſpełnień twoich obowiązkow,
Ni trudow, ni zdrowia ſzczędził.

Królu! Tyś nadeń nie miał Senatora:
Czyś go w potrzebie Kraiu kiedy użył;
Czy inna iaka zdarzyła ſię pora;
Wiernie Ci radził, i ſłużył.

Oyczy-

Oyczyzno! On był prawym twoim Synem:
O to się starał, tego zawsze żądał;
To było Jego pragnieniem iedynem;
By Cię szczęśliwą oglądał.

Narodzie! wspomniy coś z Obywatela
Tego troskliwey korzystał przysługi!
A ieżli pamięć iey cię rozwesela,
Wdzięczności wypłać Mu długi.

Wszak to On Miasta twoie pourządzał; (a)
On spory łatwił (b), On niechęci godził;
Los twoy piastował (c), Sprawy twe rozsądzał;
On twoie przykrości słodził.

Twoia Pomyślność, cel Jego iedyny.
On wielu wsparcie, wielu dał obronę;
On .... Na tysiączne inne Jego czyny.
Skromność rzuciła zasłonę.

Przyia-

(a) Przez Kommissye Dobrego Porządku.
(b) Na różnych Kompromissach.
(c) Będąc Marszałkiem Trybunału Koronnego.

Przyiaźni! Królu! Oyczyzno! Narodzie!
Łączcie się teraz wdzięcznością wespoły,
A w winney Męża tego Cnót nadgrodzie,
Uwieńczcie Jego popioły.

Dla was On zdrowie, dla was ważył życie.
Nieodwetowney lituiąc się straty,
W smutnym Obrządku, potrząście obficie
Wonnemi Grób Jego kwiaty.

Mężu! którego Cnoty uwielbiamy.
Mężu! co Cię iuż ogarnął cień wieczny.
Wdzięczność serc czułych, którą poświęcamy,
Przyimiy za hołd ostateczny.

